

Mminet illa lux in crastinum diem, quæ vt cunctis regionibus Brandenburgicæ ditionis fausta & exoptata, ita præ ceteris Academiae nostræ auspiciatissima, & maxime lætabilis, & sacra semper ac augusta debet esse. Iuliæ hæ Calendæ sunt, quibus ante hos xxxviii annos, qui lux Brandenburgicarum gentium, decus ac deliciae nostrorum temporum, fulcrum & præsidium Romani Imperii, & Academiae nostræ felix auspicium atque firmissimum tutamentum est, FRIDERICVS III, Marchio & Elector Brandenburgicus, Dominus noster clementissimus, Princeps Pius, Felix, Augustus, hanc cæli lucem adspexit, & tanquam cæleste munus, vti omnino est, diuina benignitate terris datus atque concessus fuit. Neminem ergo ita sensus expertem ac publicæ rei incuriosum putamus, quin eius diei solennitate adficiatur, qui tam caro Capiti & tot bonorum auctori & conseruatori principium vitæ, totque gentibus felicitatis præsentis augurium fausto omine nec incerta significatione dedit. Quæ vero omnibus communes rationes sunt, vt diem hunc tanquam festum ac so-

ac so-